

KINH KIM SẮC ĐỒNG TỬ NHÂN DUYÊN

QUYỂN 11

Bấy giờ, thương chủ Diệu Nhĩ liền nhớ nghĩ: “Trước kia ở thành này, ta rất giàu có mà nay lại nghèo khổ, vật nhỏ bé thế này làm sao đem cúng dường? Trong thành ấy, các quan, thứ dân, Bà-la-môn, Trưởng giả, Cư sĩ, thương chủ và muôn dân đều sẽ nhìn thấy ta đem vật nhỏ bé này dâng cúng Thế Tôn. Ta nên tìm một chiếc lá để gói lại, đừng để mọi người thấy.”

Nghĩ vậy, thương chủ liền vào trong nhà tan hoại của mình tìm kiếm lá, kiếm khắp mọi nơi nhưng không có. Khi ấy thương chủ tự trách mình: “Khổ thay, ta nay quá ư cực khổ. Chao ôi! Thật là đáng thương cảm.”

Nói rồi, ông liền ra khỏi nhà, phát sinh lòng tin thanh tịnh rộng lớn, đành phải cầm cái bánh dâng cúng Đức Thế Tôn Tỳ-bà-thi Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, cung kính đặt vào trong bát trong sạch, cúng dường xong, đánh lễ dưới chân Thế Tôn, rồi phát nguyện: “Bạch Thế Tôn! Con nguyện đem chút ít căn lành làm pháp cúng dường với lòng tin thanh tịnh này, nguyện cho con qua đời này đến đời sau, không chịu nghèo khổ dù chỉ một ngày, được giàu có, tùy ý thọ hưởng đầy đủ các vật dụng.”

Phát nguyện xong, thương chủ Diệu Nhĩ lễ bái Đức Như Lai Tỳ-bà-thi. Nhờ thần lực của Phật làm hiện rõ phước báo thù thắng, khiến cho hình tướng khô gầy, yếu đuối của thương chủ không còn nữa, tướng đẹp đẽ tròn đầy trở lại như trước, những mong muốn được đáp ứng, nên rất sung sướng.

Khi ấy, Như Lai Tỳ-bà-thi Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác ra khỏi thành Mãn-độ-ma, trở lại đồng trống nơi Phật đã ở lúc trước. Bấy giờ, ở thành ấy, trong số các bạn bè trước kia của thương chủ Diệu Nhĩ có một người bảo: “Hôm nay, các ông đều đã thấy thương chủ Diệu Nhĩ bị tan hoại, nghèo cùng khổ như vậy, chúng ta

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không nên bỏ mặc, mỗi người có thể giúp đỡ chút ít, không cần phải nhiều. Các ông nên cùng nhau giúp đỡ, đem đến vật gì đều đặt lại một chỗ.”

Trưởng giả ấy nói xong, các Trưởng giả kia đều đem vô số châu báu, vòng đeo tai, vòng đeo tay và các đồ trang sức quý báu khác có đến trăm ngàn thứ để giúp đỡ thương chủ. Chỉ trong khoảng thời gian ngắn, vàng, bạc, châu báu, các vật tốt đẹp đã được đem đến rất nhiều, chất thành đống cao.

Thương chủ Diệu Nhĩ thấy sự việc ban cho đặc biệt cao đẹp như vậy, liền bảo vợ: “Bà hãy xem những hạt giống sạch về lòng ban cho này để có thể phát sinh mầm thiện.”

Người vợ liền rất vui vẻ, từ xa hướng về phía Phật Tỳ-bà-thi cung kính đánh lễ, rồi mặc y phục và mang đồ trang sức đi vào trong nhà.

Bấy giờ, Đồng tử xấu tướng trước đi đến vườn của ông cha, do đói khát, khổ não bức bách nên càng thêm xấu xí. Đồng tử rất buồn khổ, chán nản, tự nghĩ: “Ta do nghiệp tội gì đến nỗi như thế này? Đã không có phước, lại xấu xí, bị khổ não bức bách, sống có ích lợi gì nữa đâu. Ta nên tự tìm lấy cái chết.”

Nghĩ rồi, Đồng tử liền đến chỗ cây Ba-tra-lê rất cao, vịn níu cành cây leo lên, cành cây gãy, Đồng tử rơi xuống đất, thân thể tổn thương đau đớn vô cùng.

Chư Phật Thế Tôn bất cứ việc gì cũng đều thấy và cũng đều hiểu rõ.

Khi ấy, Như Lai Tỳ-bà-thi dùng mắt Phật trong sáng vượt xa mắt trần ở thế gian, thấy Đồng tử xấu tướng đang chịu khổ não liền phát lòng thương rộng lớn, dùng thần thông đến khu vườn ấy, đem ánh sáng của lòng lành yêu thương do trăm kiếp tích tập chiếu đến thân Đồng tử. Khi Đồng tử được ánh sáng chiếu đến, mọi đau đớn về thân thể của Đồng tử đều tiêu tan hết, đói khát cũng tiêu trừ, tất cả được nhẹ nhàng an ổn. Đồng tử liền cử động trở mình thì nhìn thấy Đức Như Lai Tỳ-bà-thi Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác với ba mươi hai tướng trong sáng cao tột khó được, do trăm ngàn vô số kiếp tu tập gom lại, ánh sáng rất là đẹp và trang nghiêm chiếu khắp.

Thấy Đức Phật tướng tốt trong sáng cao đẹp, Đồng tử phát lòng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tin an vui, chân thật, liền cởi tấm áo màu vàng đang mặc trên thân vừa đủ một thước đem dâng cúng Đức Như Lai Tỳ-bà-thi, phát lòng tin sâu xa trong sáng cao tột đặt lên chỗ Phật và cắm một cành hoa Ca-lan-ni-ca cùng dâng cúng Phật. Nhờ thần lực của Phật Tỳ-bà-thi Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác nên tấm áo lại vừa vặn với thân Phật, cành hoa cúng dường giống tán lọng lớn to như bánh xe trụ ở trên Phật. Thấy tướng như vậy, Đồng tử xấu tướng càng tăng thêm lòng tin sâu, trong sạch rộng lớn, liền cung kính lễ dưới chân Phật phát thệ nguyện lớn và nói kệ:

*Đồng tử xấu tướng xin dâng cúng
Như Lai tối thượng Lương Túc Tôn
Con nguyện từ nay qua đời này
Đời sau sẽ được hình tướng đẹp.
Thân màu vàng ròng, quần áo tốt
Có ánh sáng rực rỡ trang nghiêm
Miệng tỏa hương hoa Ưu-bát-la
Thân thể ngào ngạt hương chiên-đàn.
Thân có sắc vàng, da dẻ mịn
Ai được nhìn thấy đều vui thích
Trừ bỏ hết tất cả nhiễm ái
Tất cả lời dạy đều thông suốt.
Lời nghĩa đúng lý đều lưu giữ
Xa lìa những gì không ích lợi
Những gì được thấy là trên hết
Đầy đủ hết các tướng trang nghiêm.
Nguyện sẽ được thành tựu quả Phật
Lòng lành luôn thương nhớ chúng sinh
Đức nhiều trong sạch an lành lớn
Tài sản châu báu được đủ đầy.*

Khi Đồng tử xấu tướng nói kệ phát nguyện lớn này, nhờ thần lực của Phật và phước báo đặc biệt cao cả hiện rõ, nên ngay lúc ấy, tướng xấu xí của Đồng tử ẩn mất, Đồng tử trở thành người có sắc tướng đẹp đẽ, trang nghiêm, thân như có màu vàng, tự nhiên có y phục màu vàng đẹp đẽ đáng yêu từ trên không bay xuống mặc nơi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thân Đồng tử. Lại có các đồ trang sức như chuỗi ngọc, vòng ngọc đeo tay... Lại có các Thiên tử từ trên không mưa các thứ hoa trời thơm đẹp như hoa Ca-lan-ni-ca, hoa Ưu-bát-la, hoa Chiêm-ba-ca, hoa Bát-nột-ma, hoa Câu-mẫu-đà, hoa Mạn-đà-la... và làm mưa hương thơm cõi trời, như hương Chiên-đàn, hương Trầm thủy, hương Cung-câu-ma, hương Đa-ma-la, Bát-đa-la và các loại hương xoa. Trên không lại phát ra tiếng nói lớn: “Lạ thay! Đối với Phật Như Lai mà gieo trồng hạt giống ban cho trong sạch đáng yêu thì hiện tại được phát sinh ngay mầm cây cao tốt.”

Khi ấy, trong hư không lại tiếp tục có mưa hương hoa, số lượng rất nhiều chất cao đến đầu gối.

Bấy giờ, Như Lai Tỳ-bà-thi ra khỏi vườn, trở về đồng trống nơi Phật đã ở.

Lúc này, thương chủ Diệu Nhĩ đang ở trong nhà bỗng nói với vợ: “Con chúng ta đâu rồi?”

Người vợ đáp: “Hôm trước, Đồng tử đến thưa với tôi là muốn vào vườn của ông cha, nay chưa thấy về, ông nên mau đến khu vườn ấy tìm xem, coi chừng Đồng tử tự tử đó.”

Người chồng nói: “Vì sao con tôi đến nông nổi như vậy?”

Người vợ đáp: “Nó vì xấu xí, lại thêm nghèo khổ, đói khát bức bách nên như vậy.”

Thương chủ liền vội đến khu vườn tìm con. Tới nơi, ông thấy một Đồng tử tướng mạo đẹp đẽ, thân như sắc vàng, mặc chiếc áo cũng màu vàng, trang sức bằng các vật báu tốt đẹp, mọi người nhìn thấy đều yêu mến, ánh sáng đặc biệt tốt đẹp như Thiên tử. Thấy rồi, ông rất kinh ngạc liền nói: “Lạ thay, lạ thay! Người có phước đức đầy đủ mới sinh được đứa con như thế này.”

Nói rồi liền hỏi Đồng tử: “Cháu là con ai?”

Đồng tử đáp: “Cháu là con của thương chủ Diệu Nhĩ.”

Thương chủ bèn tự suy nghĩ: “Đồng tử này chẳng lẽ nói giỡn với ta.”

Nghĩ rồi, sinh nghi ngờ nên càng xem xét kỹ lưỡng, rồi lại nói: “Đồng tử, cháu nên nói sự thật. Cháu là con ai?”

Đồng tử lại thưa: “Vì sao ông lại tra hỏi như vậy? Thật sự cháu là con của thương chủ Diệu Nhĩ.”

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thương chủ lại nói: “Lạ thay! Đồng tử, sao cháu cứ nói giỡn như vậy.”

Thương chủ ngẫm nghĩ sự việc, biết như thật, rồi lại nói: “Này Đồng tử! Vì sao? Con ta tướng mạo vốn xấu xí, cháu thì tướng mạo đẹp đẽ, do đâu mà xấu xí trở thành đẹp đẽ?”

Khi ấy, Đồng tử vui vẻ nói cho thương chủ nghe bằng kệ ca ngợi:

*Con trước kia bị lửa nghèo cùng
Nóng bức thiêu đốt tim gan con
Tìm cây cao tự ý gieo mình
Rơi xuống đất sắp bị mất mạng.
Thân thể bị thương rất đau đớn
Nằm lặn dưới đất thoi thóp thở
Khi ấy mê loạn không biết gì
Trong khoảng sát-na sắp bỏ mạng.
Bấy giờ Như Lai Tỳ-bà-thi
Xem thấy liền phát lòng thương xót
Vì xót thương nên đại Thánh Tôn
Lại đến khu vườn cứu giúp con.
Thân Phật ánh sáng màu vàng rờn
Ba mươi hai tướng tốt trang nghiêm
Sáng rõ như vàng vừa mới chảy
Ánh sáng chiếu khắp mười phương cõi.
Thân con nhờ ánh sáng chiếu đến
Được trở lại an lành như cũ
Do đó tất cả trở nên vui
Được rưới giọt cam lồ tối thắng.
Các đau khổ, đói khát, não phiền
Mọi điều không tốt nơi thân con
Nhờ ánh sáng Từ bi Phật chiếu
Trong khoảng sát-na đều bị diệt.
Con thấy Bạc Đại Thánh Mâu-ni
Ánh sáng diêm lành cao đẹp quá
Do đấy con sinh lòng dũng mãnh
Tự đứng lên để được thấy Ngài:*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế Tôn bậc an lành cao cả
Giống như núi báu cao hiện rõ
Lại như ánh chớp khắp mười phương
Thấy rồi con phát lòng tin sáng.
Cả thân tâm vô cùng vui vẻ
Cởi tấm áo nhỏ mặc trên thân
Đem dâng cúng đường Phật Thế Tôn
Phát lòng tin thanh tịnh tối thượng.
Có một hoa Ca-la-nị-ca
Con cũng đem dâng cúng đường Ngài
Do thần lực Phật ở trên không
Hoa như lọng lớn che trùm khắp.
Khi ấy thấy rồi con rất vui
Cung kính đảnh lễ dưới chân Phật
Con đem tâm thanh tịnh chân thật
Đến trước Phật phát lời nguyện lớn.
Nguyện con nhờ nhân cúng đường Phật
Từ đời này cho đến đời sau
Bỏ tướng xấu xí được đẹp đẽ
Rốt ráo ra khỏi biển tử sinh.
Nói rồi trời mưa áo màu vàng
Thân tướng trang nghiêm cũng màu vàng
Thân tỏa hương hoa Ưu-bát-la
Miệng thơm phức mùi hương Chiên-đàn.
Do oai lực nguyện tối thắng này
Mọi việc con làm đều viên mãn
Được nhiều tướng tốt đẹp như vậy
Sinh ra các tướng ý đều thích.
Mưa y phục tốt đẹp vô giá
Da màu vàng rờn lại mịn màng
Áo này đồng thời mặc cho con
Chỉ trong sát-na đều xuất hiện.
Khi ấy lại có các chúng trời
Trên không mưa xuống hoa thơm đẹp
Và các mùi hương thơm thanh khiết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như là hương chiên-đàn, trầm thủy...
Trên không lại phát tiếng nói lạ
Và tấu lên nhạc trời vi diệu
Ca ngợi, nường về Phật Thế Tôn
Âm thanh phát ra vang khắp nơi.
Do việc làm này đều tốt lành
Nên con được tướng tốt như vậy
Ai nhìn thấy cũng đều vui vẻ
Màu vàng sáng rỡ không ai bằng.*

Nghe nói kệ xong, thương chủ Diệu Nhĩ rất vui mừng, lông tóc dựng đứng, trong chốc lát phát sinh lòng tin thanh tịnh, chắp tay hướng về đức Như Lai Tỳ-bà-thi cung kính đánh lễ, nhìn kỹ hình tướng đẹp đẽ của Đồng tử, rồi nói: “Đồng tử, hãy cùng với cha trở về nhà mình.”

Khi ấy, Đồng tử tướng tốt mới phát tâm tôn kính thừa nhận cha mình, liền hướng lên trước bái lạy cha, thưa: “Thưa cha kính yêu!”

Thưa rồi, liền cùng cha trở về nhà.

Bấy giờ, Thiên chủ Đế Thích xem xét khắp hạ giới, biết rõ việc này liền nghĩ: “Thương chủ Diệu Nhĩ này đối với chư Phật hay làm các việc Phật, lẽ nào lại ở trong ngôi nhà tan nát?” Nghĩ rồi liền bảo Thiên tử Tỳ-thủ-yết-ma: “Ông hãy đến ngôi nhà tan hoang của thương chủ Diệu Nhĩ, biến hóa nó thành ngôi nhà khang trang, tốt đẹp, làm bằng bốn loại châu báu, có tám lớp với nhiều tầng cấp.”

Thiên tử Tỳ-thủ-yết-ma vâng lệnh, trong khoảng sát-na đi đến nhà của thương chủ Diệu Nhĩ tại thành Mãn-độ-ma-đế, biến hóa thành ngôi nhà khang trang, làm bằng bốn loại châu báu, có tám trụ cột, nóc, xà nhà, bậc cấp trước sau cao ráo tốt đẹp, có đầy đủ cửa, cửa sổ, mái hiên, tường vách, trên gác lầu có trang trí ngà voi như quả xoài, có các dây báu quấn kết thành các loại hoa, treo rủ xuống, cờ lọng treo xung quanh thẳng hàng rất đẹp, sạch sẽ trang nghiêm như ánh sáng mặt trăng. Lại có các loại giống như tuyết tơ lụa lẫn lộn cùng vô số vàng, bạc, lưu ly, thủy tinh, mã não, đế thanh, đại thanh... đủ các loại châu báu quý đẹp trang trí nhà cửa. Ở mỗi bốn cửa đều để một cái bình vàng chứa đầy nước tám công đức. Lại có vô số trăm ngàn châu báu tốt đẹp đầy ở trong nhà.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, thương chủ Diệu Nhĩ vừa về đến nhà mình, thấy nhà cửa sang đẹp quý báu như vậy, rất kinh ngạc nhưng lòng thì vui vẻ. Vợ ông ta cũng vui mừng đem bình vàng đựng nước trao cho chồng rửa, rồi thưa: “Thưa phụ chủ! Chỉ oai lực của phước đức mới có thể đem lại việc đặc biệt tốt đẹp như vậy! Nhà cửa sáng đẹp quý báu này do đâu mà được?”

Thương chủ Diệu Nhĩ lại càng vui mừng khôn xiết, phát sinh lòng tin trong sáng rộng lớn đối với Đức Như Lai Tỳ-bà-thi, lông tóc dựng đứng, chấp tay hướng về Đức Như Lai Tỳ-bà-thi Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác cung kính đảnh lễ, nói: “Phật là châu báu như ý lớn không thể nghĩ bàn, luôn làm ruộng phước cao cả tốt đẹp nhất.”

Nói rồi, nét mặt vui vẻ như hoa sen, thương chủ vui mừng nói kệ ca ngợi:

*Công đức thành nhờ ruộng phước lớn
Xa lìa tất cả các tội lỗi
Con gieo hạt giống thí rất ít
Mà lại được phước ruộng lớn này.
Xưa tâm con ít biết ban cho
Đã không cho vật dụng tối thượng
Nay lại được châu báu trang nghiêm
Nhà cửa khang trang từ đâu có?
Trước kia nhà con rất buồn khổ
Không còn gì chỉ có bức tường
Nay sáng sủa như trời mây tạnh
Trong sáng như ánh trăng mùa thu.
Trước đây nhà con đầy chỗ trống
Trùng, chuột đến làm nhiều hang ổ
Nay trang trí châu báu tốt nhất
Các cửa đều sáng sủa sạch đẹp.
Trước đây nhà con rất nhơ bẩn
Tiếng ghê rợn cáo kêu, chó sủa
Nay nhà cửa tốt đẹp trang nghiêm
Châu báu đầy đầy từ đâu có?
Trước đây nhà con đầy trùng rắn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tấm áo rách nát không có gì
Nay đầy đủ y phục tốt đẹp
Dây ngọc châu rữ thật dễ thương.
Nhà con xưa lửa cháy tan rụi
Chó đến nhai cắn càng thêm nhor
Nay rộng rãi có hoa thơm đẹp
Cảnh đẹp trang nghiêm từ đâu đến?
Xưa kia nghèo khó luôn buồn khổ
Thường khóc than nước mắt như mưa
Nay đất báu sạch sẽ không nhor
Nước hương thơm chiên-đàn rưới khắp.
Xưa bị lửa lớn thiêu cháy hết
Quạ đậu trên cửa rất bản nhor
Nay trang trí bằng ngọc châu đẹp
Ánh sáng màu vàng từ đâu đến?
Xưa kia ở nhà cửa tan hoại
Trong nhà trống trải chẳng có gì
Nay cửa được làm bằng thủy tinh
Cao rộng tốt đẹp từ đâu đến?
Xưa kia ở trong nhà tan hoại
Sụp đổ rách nát người khinh ghét
Nay nhà cửa tốt đẹp khang trang
Các cột nhà chạm ngọc ma-ni.
Xưa con nghèo cùng khổ bức bách
Tiếng buồn lo vang khắp bốn phương
Ngày nay khúc nhạc vang lên khắp
Tiếng nhạc không hầu nghe trong thanh.
Xưa kia nhà con nhiều nhor bản
Đầy dẫy xương khô đốt sót lại
Nay nhiều loại châu báu yêu thích
Trang trí nhiều khắp ở trong nhà.
Xưa kia vật quý như ngà voi
Đều bị thiêu rụi không còn gì
Nay trang trí vật quý đế - thanh
Xung quanh nhà đều bằng thủy tinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Các giường tòa đẹp xưa thiêu cháy
Tan rụi hết phải nằm dưới đất
Ngày nay các loại quý tốt đẹp
Giường tòa, y phục lại đầy đủ.
Xưa kia lấy đất làm giường tòa
Đầy dẫy các thứ vật như bản
Nay nệm lụa mịn màng tốt đẹp
Ngồi tòa an lành được thích ý.
Xưa ở nơi gai góc như bản
Trải cỏ làm giường để ngủ nghỉ
Ngày nay tơ lụa mỏng mịn màng
Dùng trải giường nằm, rất thích ý.
Xưa lửa thiêu đốt các đồ vật
Trong nhà mùi hôi xông lên khắp
Ngày nay hương thơm xông ngào ngạt
Tỏa khắp trong nhà thật đáng ưa.
Xưa kia trong ngoài đều thiêu đốt
Cháy rụi tan hoại thật họa lớn
Nay các loại châu báu tốt đẹp
Trưng bày khắp nơi rất ưa thích.
Xưa ở nhà rách nát, dột lủng
Chim quạ lại đến thả phân dơ
Nay nhà cửa rộng lớn đẹp đẽ
Châu ngọc treo giăng càng trang nghiêm.
Xưa kia nghèo khổ luôn thúc ép
Duỗi tay gào khóc nhiều lo sợ
Ngày nay treo đủ cờ lọng báu
Thanh tịnh trang nghiêm thật tuyệt vời.
Đảnh lễ Như Lai Đại Thế Tôn
Là thầy ruộng phước con quy kính
Ngài phát lòng thương đến nơi này
Cứu giúp con khỏi biển nghèo cùng.
Cúi lạy bậc tối thượng thế gian
Nhất thiết trí hiệu Tỳ-bà-đi
Phát lòng thương xót đến nơi này*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khiến con được mọi việc tốt lành.
Như cung điện rộng đẹp cõi trời
Công đức trang nghiêm không thể bàn
Phát lòng thương xót đến nơi này
Khiến con có được nhà cửa đẹp.
Nay con hướng về thầy ba cõi
Cao lớn cũng như ngọn Chỉ-la
Nay chỗ ở của con cũng giống
Như ánh trăng mùa thu trong sáng.
Con nghĩ xưa ở thành lớn này
Phải chịu nghèo cùng và khốn khổ
Do lòng thương Phật đến nơi này
Được nhiều của cải giàu bậc nhất.
Nay con mới gieo chút ít giống
Hưởng lấy lợi lớn lại quá nhiều
Phật ở thế gian là trên hết
Người sao lại không biết cúng dường.*

Nói kệ xong, thương chủ Diệu Nhĩ ở trước Đức Phật Thế Tôn phát sinh lòng tin thanh tịnh mới suy nghĩ: “Đức Phật Thế Tôn hiện đến nơi này, làm cho ta được nhiều việc đặc biệt tốt đẹp. Ta nên thỉnh Phật Thế Tôn và chúng Thanh văn đến nhà để ta được cúng dường.” Nghĩ như vậy rồi, thương chủ liền ở trước Phật Tỳ-bà-thi Như Lai và chúng Thanh văn phát tâm kính trọng rộng lớn và cung kính mời các vị về nhà, chuẩn bị thức ăn với một trăm vị thơm ngon nhất, cúng dường trong bảy ngày. Phật thọ trai xong, thương chủ đánh lễ dưới chân Phật, thưa: “Bạch Thế Tôn! Từ nay cho đến suốt đời, con nguyện xin cung cấp và cúng dường tất cả vật thọ dùng.”

Khi Đức Phật đến nhà thương chủ thọ cúng dường thì nhà kế bên cũng có một người giữ ruộng, vào lúc sáng sớm đến nhà chủ ăn cơm xong trở về, giữa đường nghe Phật Thế Tôn có oai đức lớn, thương chủ Diệu Nhĩ chỉ đem một chiếc bánh đậu xanh dâng cúng Phật, liền được tướng tốt thù thắng. Nghe rồi, người ấy liền hỏi một vị Ưu-bà-tắc bên cạnh: “Này Nhân giả! Đức Phật Thế Tôn kia có đầy đủ những oai lực Thánh đức nào?”

Ưu-bà-tắc đáp: “Người nên biết! Công đức của Phật Thế Tôn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cao vời rộng lớn không thể lường, tôi làm sao có thể nói được. Tuy nhiên tôi có thể nói tóm lược việc đó, ông nên lắng nghe: Như Lai Tỳ-bà-thi Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác có đầy đủ tướng của bậc đại trượng phu cao tột trang nghiêm, thanh tịnh, có ánh sáng rực rỡ giống như núi vàng, ánh sáng mặt trời, mặt trăng không thể sánh bằng; là người dũng mãnh, người này có đủ giới đức, thân tướng tốt đẹp, lời nói hoàn hảo, tâm ý tịch tĩnh, rất trang nghiêm, nét mặt hiền hòa; người luôn làm việc thiện, biết rõ các pháp thiện; người rất khéo nhẫn nhục, thuyết pháp giỏi và thông suốt; người khéo điều phục, khéo giáo hóa; người rất hiểu biết luật nghi, người khéo nhu hòa luôn nhớ báo ân, khéo quan sát kỹ, các căn tịch tĩnh, dứt trừ các ham muốn yêu thương không còn sân giận, phá các si mê, mở bày giải thoát, sáng lập chánh pháp, ngăn chặn đường ác, chỉ bày đường chân chánh, hiện rõ sự chân thật, đoạn trừ sự nghi ngờ, dứt hết phiền não, phá tan các ma, cứu giúp thế gian; thật là đại Pháp vương, bậc Đại sĩ chân thật, bậc tôn kính của thế gian, cờ trí tuệ lớn, lời nói thông suốt, kho phước đức lớn, nguồn gốc chánh pháp lớn, bậc đại Thánh dẫn đường, đảm nhận chánh pháp lớn, bậc nghe và giữ gìn chánh pháp lớn, ruộng phước cúng dường lớn, là chỗ cung kính cúng dường của Phạm vương, Đế Thích, bậc thù thắng ra khỏi thế gian, làm lợi ích lớn cho chúng sinh. Bậc tối thượng đã đoạn trừ hết các lậu, dứt hết các khổ, bậc đại A-la-hán có hiểu biết rộng lớn tất cả luật pháp, tự tại không lo sợ, các việc bàn luận hỏi đáp đều thông suốt, không bị tất cả các lỗi lầm làm ô nhiễm, mở bày tất cả các giáo nghĩa rất cao đẹp. Đối các sắc tướng, giới hạnh, thiền định, tinh tấn, trí tuệ tuy đã viên mãn nhưng không chấp trước, giảng nói các pháp không bị chướng ngại, giải thoát các khổ não, xa lìa các lý luận vô ích, chỉ dạy pháp tăng, giảm cho người, dùng lòng lành lớn làm phương tiện ban bố cho chúng sinh, đầy đủ sự thắng giải trong sạch, dùng chánh pháp vô thượng để chỉ bày điều phục, làm thầy thuốc giỏi chữa lành các bệnh, đầy đủ trí tự nhiên, ba cõi đều tôn kính, thân tướng nghiêm trang có vô lượng ánh sáng, bớt ham muốn biết đủ, hiểu biết đúng lúc, đúng nghĩa, đầy đủ trí chân chánh, bẻ gãy phiền não, diệt trừ lửa ba độc, tám pháp không lay chuyển. Chúng sinh ở thế gian rất nhiều đau khổ, phiền não chìm đắm trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hố bùn vô trí. Phật xem xét xong dùng trí lực tùy theo đó mà cứu độ, Phật khởi tâm thương xót đến tất cả chúng sinh, dùng sắc tướng oai lực trí tuệ tối thắng ban bố, làm cho họ thoát khỏi. Phật giải thoát các đau khổ, các nỗi sợ hãi của thế gian làm cho họ được an ổn. Tất cả chúng sinh chìm đắm trong bùn sinh tử, Phật đều khéo léo lôi ra. Tất cả chúng sinh bị ngọn lửa thiêu đốt tâm can, Phật sẽ ban cho dòng nước mát mẻ. Chúng sinh nào lưỡi biếng, Phật mở bày hạnh mạnh mẽ tiến tới. Phật khi xưa trong vô số trăm ngàn đời đã từng bố thí thức ăn uống, y phục, giường tòa, voi ngựa, xe cộ, tôi tớ, đầu mắt, máu thịt, cả các phần thân thể, đối với người khôn, kẻ ngu đều bình đẳng, lia các tướng có. Đối với các chúng sinh Phật dùng các phương tiện tư duy làm lợi ích, lúc nào Phật cũng xem xét khắp thế gian. Tất cả chúng sinh bị khổ, già, bệnh, chết, ngu mê, loạn động, chìm đắm, không nơi nương tựa, hoặc hiện ở trước, hoặc không hiện ở trước, với tâm thương xót, Phật xem xét khắp rồi an ủi họ. Chư Phật thường nói, nếu không có các công đức bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiên định, trí tuệ thì dù có trải qua vô số trăm ngàn câu-chi kiếp cũng hoàn toàn không thể được quả Bồ-đề Vô thượng tịch tĩnh. Vì sao? Vì Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác siêng tu các hạnh, là cao tột hơn hết trong tất cả chúng sinh, đầy đủ tiếng khen lớn, thực hành pháp an ổn, các tâm phân biệt hiểu rõ đều tròn sáng, rộng lớn, siêng năng tinh tấn lời thệ nguyện phát ra rõ ràng, không hư dối, phá trừ si mê ám chướng, xa lia tội lỗi, đầy đủ các đức, tâm vắng lặng, điều phục ba nghiệp, không vướng mắc vào các căn cảnh, được tự tại, không có đời sau, đầy đủ vô lượng ánh sáng oai đức, là kho tàng trí tuệ lớn trang nghiêm, tướng trong sáng như trăng tròn, Thiên vương, Long vương, A-tu-la vương, tất cả Thiên chúng đều cung kính, tin tưởng, lễ bái, khen ngợi, phước tuệ viên mãn, là bậc đại Thánh trong các vị Thánh, giống như ánh sáng của vàng mới vừa nung xong, tự tại trong các pháp, tối thượng trong các pháp, cứu mình và cứu người, đến bờ bên kia, là bậc rất tôn quý trong tất cả các bậc đứng đầu, như đại Long vương, giải thoát, không sợ, là trời trong các cõi trời.

Này thiện nam! Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác có đầy đủ công đức lớn tối thắng vô lượng như vậy, bằng ngôn từ ít

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

ỏi làm sao có thể khen ngợi hết được.”

